

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Benno Eichlerem v hlavním líčení konaném dne 8.3.2018 v Mostě,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, bytem ██████████,

je vinen, že

dne 29. 1. 2017 kolem 05.30 hod. ██████████ v prvním patře společné chodby domu, nejprve z okna domu vulgárně osočoval poškozeného ██████████, který na jeho urážky reagoval tak, že přišel k bytu ██████████ do prvního patra domu a úderem otevřenou dlaní jej udeřil do oblasti zad, až upadl na zem a následně, když poškozený ██████████ považoval věc za vyřízenou a otočil se k obžalovanému zády směrem ke schodům vedoucím do přízemí domu, obžalovaný ho fyzicky napadl tak, že ho strčil do zad v době, kdy poškozený stál na kraji schodiště, v důsledku čehož se poškozený skutálel po schodech do přízemí domu ke dveřím svého bytu a utrpěl tak podvrtnutí (distorzi) pravého hlezenního kloubu s krevním výronem a výrazným otokem měkkých tkání, s odpovídající dobou léčení a omezením v obvyklém způsobu života po dobu šesti týdnů,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví

čímž spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **15** (patnácti) měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a stanoví se zkušební doba na **18** (osmnáct) měsíců.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost uhradit na náhradě škody poškozené VZP ČR, regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, se sídlem Mírové náměstí 35/C, Ústí nad Labem částku ve výši 10 414 Kč.

Odůvodnění

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný popřel, že by se žalovaného jednání dopustil, když vypověděl, že poškozeného zná, byl to jeho souseď, bydleli ve společném domě, měli spolu neshody. Předmětného dne 29.1.2017 ráno obžalovaný vstal, vyšel z bytu, potkal se s poškozeným, který šel pravděpodobně zvenku domu, začali na sebe pokřikovat, poškozený za obžalovaným vyběhl do mezipatra, přitlačil jej na koupelnové dveře paní [REDAKCE], poté tam přiběhla přítelkyně obžalovaného, začala křičet, poškozený potom obžalovaného pustil ze sevření. Poškozený obžalovaného v mezipatře chytil pod krkem a přitlačil jej na dveře, chytil jej jednou rukou a natlačil jej na dveře, obžalovaný nemohl ani dýchat. Obžalovaný se jej snažil od sebe odtlačit. Když se tam objevila přítelkyně obžalovaného a poškozený obžalovaného pustil, odešel obžalovaný nahoru, poškozený tam ještě hulákala a potom ležel na schodech. Toho si obžalovaný všimnul, když odcházel k sobě do bytu. Obžalovaný poškozeného nestrčil, jeho přítelkyně na tom odpočívadle také nebyla. Když obžalovaný odcházel do svého bytu, poškozený stal na odpočívadle blíže ke schodům do prvního patra, teprve když byl obžalovaný nahoře, všiml si, že poškozený leží na schodech, ležel nohama nahoru po schodech u svého bytu a nohy měl směrem k tomu odpočívadlu. Obžalovaný viděl jen nohy poškozeného. Jakým způsobem poškozený upadl, to obžalovaný neviděl. Poškozený tam něco pokřikoval, pomoci nechtěl, tak obžalovaný i s přítelkyní šli domů do bytu. Obžalovaný neslyšel žádný pád poškozeného, neslyšel žádnou ránu, která by svědčila o upadnutí poškozeného. Není pravda, že by poškozený k němu přišel a udeřil jej otevřenou dlaní do zad, stáli proti sobě čelem, obžalovaný jej pouze odstrkoval v době, kdy jej rdousil.
3. Poškozený [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že ten den vezl manželku do práce a když se ráno vrátil do domu, začal na něj obžalovaný pokřikovat z chodby, konflikty měli mezi sebou i dříve. Poškozený tedy vyběhl od svého bytu do mezipatra, kde jej chytil za krk, udeřil jej otevřenou dlaní do zad a tím to považoval poškozený za vyřízené. Obžalovaný byl opilý, spadl tam na dveře, které vedou do koupelny sousedky. Potom se poškozený otočil a najednou sletěl ze schodů. V tu chvíli stál poškozený na prvním schodě vedoucím z mezipatra dolů, obžalovaný jej strčil do zad, cítil tlak v zádech a už letěl ze schodů. Letěl dolů po břicho, přetočil se potom a nakonec měl nohy měl nahoru do schodů a hlavu dolů po schodech, nemohl se hýbat. Nohu měl silně pohmožděnou, naražená žebra, měl podvrtnutý hlezenní kloub, marodil 4 nebo 5 týdnů, sádru až po koleno, používal berle, byl omezený v běžném způsobu života. Ze schodiště určitě nespádl sám, neuklouzl, cítil strčení ze strany obžalovaného. Kromě nich tam byla ještě přítelkyně obžalovaného. Když tam ležel chtěl po obžalovaném, aby mu pomohl, ale ten to odmítnul. O tom, co se stalo, později řekl své manželce.
4. Svědkyně [REDAKCE], manželka poškozeného, potvrdila výpověď svého manžela, zejména to, že došlo k fyzickému konfliktu mezi jejím manželem a obžalovaným, kdy obžalovaný strčil poškozeného dolů ze schodů.
5. Svědkyně [REDAKCE], přítelkyně obžalovaného, v hlavním líčení vypověděla, že uslyšela hluk z chodby a když vyšla ven před byt, uviděla, že poškozený držel obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

pod krkem. Zakřičela na ně, aby toho nechali, poškozený obžalovaného pustil a pak se tam ještě hádali a pořád na sebe pokřikovali. Situace se pak uklidnila, obžalovaný šel do svého bytu a najednou poškozený nějak spadnul se schodů. Ona jej viděla ležet dole pod schody. Jak došlo k pádu, svědkyně neviděla. V okamžiku, kdy vykoukal z bytu, uviděla, že poškozený přimáčkne v mezipatře na dveře obžalovaného, držel jej asi jednou rukou, oba dva si nadávali, viděla, že poškozený drží obžalovaného pod krkem. Ona stála nahoře, do konfliktu nezasahovala, jen je napomínala, aby toho nechali. Bylo to krátké, poškozený potom obžalovaného pustil, pokřikovali na sebe. Obžalovaný byl na cestě domů a pak uslyšela ránu a viděla, že poškozený leží dole pod schody, nohy měl nahoru. V tu chvíli tam kromě nich tři nikdo jiný nebyl.

6. Podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ze kterého zjistil, že poškozený utrpěl podvrtnutí pravého hlezenního kloubu s krevním výronem a výrazným otokem měkkých tkání, pohmoždění měkkých tkání hrudníku nebylo jednoznačně prokázáno. Podvrtnutí hlezenního kloubu obecně vzniká účinkem tupého násilí, které na daný kloub působí střední až relativně větší intenzitou, a to obvykle nepřímo. Nepřírozený pohyb v kloubu, např. při pádu ze schodů je ke vzniku tohoto poranění způsobivý, z charakteru úrazové změny se však nelze k případnému cizímu zavinění vzniku tohoto poranění ze soudnělékařského hlediska vyjádřit. Poškozený byl vlivem poranění omezen v obvyklém způsobu života po dobu 6 týdnů, poranění nebylo vážné s přímým ohrožením života poškozeného, pracovní neschopnost od 1.2. do 31.3.2017 považuje znalec za přiměřeně dlouhou dobu pracovní neschopnosti. Za stejných podmínek pak soud přečetl i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ze kterého zjistil, že obžalovaný v minulosti ani v současnosti netrpěl a netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, v době spáchání skutku byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a jeho ovládací schopnosti byly snižené opilostí, nicméně zcela nepodstatně. Je schopen chápat smysl trestního řízení a na něm plnohodnotně participovat, rozhodně zná účinky alkoholu na své tělo a psychiku, znalkyně nenavrhuje uložení ochranného léčení.
7. Po provedeném dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i v jejich vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutek stal tak, jak je uvedeno v obžalobě a že skutek spáchal obžalovaný.
8. Ten popřel, že by se dopustil žalovaného jednání, odmítl, že by do poškozeného strčil, nicméně jeho výpověď je vyvrácena výpovědí poškozeného [REDAKCE], kterou soud pokládá za věrohodnou a pravdivou a z líčení děje poškozeného i soud vycházel v otázce viny. Samotnému shoení ze schodů předcházela nejprve konflikt verbální, který přešel v konflikt fyzický, kde poškozený vyběhl na odpočívadlo mezi přízemím a prvním patrem, kde sevřel obžalovaného a přitisknul jej na koupelnové dveře. Ze sevření se nemohl obžalovaný sám vymanit, po chvíli upustil od dalšího jednání samotný poškozený a otočil se k obžalovanému zády. Poškozený byl v to ráno opilý, konflikt vyprovokoval, nicméně v důsledku fyzické převahy poškozeného, nedokázal tohoto fyzicky zpacifikovat jak si předsevzal. V rámci ataky vzteku obžalovaný pak, využívaje zranitelnosti poškozeného a jeho nepozornosti, ze zadu zákeřně do poškozeného strčil do zad, poškozený ucítil fyzický tlak na zádech, převážil se a padal dolů po břiše směrem hlavou dolů, v průběhu pádu se otočil a sunul se po zádech až do přízemí, přičemž jeho zadní končetiny zůstaly na schodech trčet nahoru. V důsledku pádu pak utrpěl pohmoždění hlezenního kloubu. Z mechanismu pádu lze usuzovat, že v případě uklouznutí na svrchním schodě, by poškozený dopadl na zadek a po něm se sunul dolů, a nikoli, že by padal dolů po schodech směrem tělem i obličejem. Tento mechanismus pádu odpovídá strčení do zad a převážení

poškozeného. Jak soud z příložené fotodokumentace zjistil (ač byla pořízena až den následující), neobstojí tvrzení obžalovaného, že schodiště bylo vlhké a kluzké, tato skutečnost z fotodokumentace nevyplývá, pokud by schodiště bylo 29.1. vlhké, muselo by být vlhké i v den pořízení fotodokumentace, neboť před vchodovými dveřmi se nachází nejméně 15 cm sněhu, který se na místě nacházel i v době konfliktu. A tudíž by musely i uvnitř chodby zůstat nějaké stopy po vlhkosti, tzn. louže popř. i námraza, nic takového však nelze z fotografií zjistit. Naopak poškozený o tom, že by dlažba v chodbě domu nebo schodiště klouzala, nehovoří, nehovoří o tom ani přítelkyně obžalovaného. Rovněž tak je nepravděpodobné tvrzení obžalovaného a jeho přítelkyně, že by neviděli, jakým způsobem došlo k pádu poškozeného, když v tu dobu byli toliko maximálně 2 metry od místa pádu.

9. Obžalovaný se tak svým jednáním dopustil jednání pro společnost škodlivého a nebezpečného, když jinému úmyslně ublížil na zdraví a svým jednáním tak jak po stránce subjektivní, tak i objektivní, naplnil zákonné znaky přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.
10. Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžující ani polehčující okolnosti soud neshledal.
11. Na obžalovaného je nutno hledět jako na osobu doposud netrestanou a jeho jednání lze mít za doposud ojedinělé vybočení z dosud řádného života, konfliktní situace mezi obžalovaným a poškozeným postupně gradovala a vyvrcholila právě spácháním projednávaného skutku. Nicméně jednání obžalovaného bylo nebezpečné, jen shodou náhody nevzniklo zranění těžší a nebezpečnější. Soud proto jako spravedlivý a přiměřený uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, tj. v rámci trestní sazby šest měsíců až tři léta mírně nad jednou třetinou této trestní sazby, výkon tohoto trestu soud podmíněně odložil a stanovil přiměřeně dlouhou zkušební dobu na 18 měsíců.
12. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila i poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a.s., a to za úkony odvedené v rámci léčení poškozeného, jelikož soud nemá žádné pochybnosti ohledně důvodu i co do výše uplatňovaného nároku této poškozené, rozhodl o povinnosti obžalovaného uhradit částku ve výši 10.414,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu)

Most 8.3.2018

JUDr. Benno Eichler, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová